

[Boligministeren]

Jeg vil også gerne sige til hr. Thor Pedersen, at det er vigtigt, at denne omprioritering ikke får markedsmæssige virkninger. Og det er selvfølgelig – det er da erkendt – en af årsagerne til, at omfanget ikke er større. Der er ingen, der skal bilde mig ind, at en ramme på 2 mia kr. har den samme virkning som en ramme på 4,5 mia kr. Og det er også en af årsagerne til, at vi har foretaget denne begrænsning.

Hr. Pelle Voigt var inde på en muligvis meget morsom udredning af det historiske forløb. Meget af det har ikke ret meget med virkeligheden at gøre. Det er lovforslaget, som det foreligger, vi debatterer, og det er regeringen selvfølgelig enig om, ellers var forslaget ikke fremsat. Det kan der ikke være nogen diskussion om.

Der er vel ingen, der behøver at spørge hr. Albrechtsen, hvor han bor, det kunne man tydeligt høre på hans indlæg. Men der har jo siddet en arbejdsgruppe og arbejdet netop med det byggeri, og jeg har fået oplyst fra boligstyrelsen, at denne arbejdsgruppe forventes at være færdig i løbet af kort tid. Så får vi en redegørelse, og så må vi selvfølgelig tage de endelige forhandlinger med Holmstrup, også ud fra de retningslinjer, der nu kan vedtages med dette lovforslag.

Hr. Albrechtsen efterlyste en solidarisk løsning. Dertil vil jeg gerne sige, at det er det, vi har foreslået med disse pligt-mæssige bidrag, så hvad det angår, kunne han jo godt stemme for.

Må jeg så endelig sige til hr. Kaj Poulsen, at det er meget let at diskutere med ham, for han stiller spørgsmålene, og så svarer han selv på dem. Men jeg skal blot gentage, at grunden til, at lovforslaget ser ud, som det gør, selvfølgelig er de samfundsmæssige virkninger.

Man taler om en besparelse. Det er da rigtigt, at der er nogle budgetmæssige besparelser de første par år, men der skal ikke megen udregning til for at se, at på længere sigt er det i hvert fald alt andet end besparelser, det drejer sig om. På trods heraf er vi altså gået ind for at få en afklaring, en løsning, og for, at den utryghed og den usikkerhed, som mange af beboerne i de berørte ejendomme føler, kan forsvinde, efterhånden som vi får behandlet de enkelte sager.

Jeg stillede nogle spørgsmål under mit første indlæg, som især drejede sig om omprioriteringsomfanget, og dem synes jeg bestemt ikke boligministeren har svaret på. Jeg vil gerne gentage spørgsmålet: er det ikke rigtigt, at der er besparelser for staten ved denne omprioritering?

Boligministeren siger, at man har foretaget nogle undersøgelser. Hvilke undersøgelser er det, man har været i gang med efterfølgende, som kan dokumentere, at problemerne, som de er beskrevet i det oprindelige oplæg, nu bliver løst med en ramme på 2 mia kr.? Er det boligministerens opfattelse, at problemerne med disse foranstaltninger – forhåbentlig med særskatten pillet væk – bliver løst, sådan at forholdene bliver normaliseret i alle afdelinger, der er berørt af disse problemer, således at disse afdelinger kan begynde på en frisk, som min partifælle hr. Kaj Poulsen sagde?

Så sagde boligministeren til sidst, at der var nogle samfundsmæssige virkninger, som gjorde, at man har begrænset omfanget. Hvad er det for nogle samfundsmæssige virkninger, som man mener betinger, at man må begrænse beløbet til 2 mia kr.?

Albrechtsen (VS):

Mig bekendt er kreditforeningernes reserverbeholdninger, den masse af obligationer, der ligger, og den teknik, som tages i anvendelse ved omprioritering, forhold af en sådan karakter, at det næppe på nogen som helst måde kan begrunde, så vidt jeg kan se det, at man ikke bruger 4,3 mia kr., men vælger at bruge de 2 mia kr.

Ministeren har ikke i lovforslagets bemærkninger specielt sandsynliggjort, hvorfor man skulle være nået til den konklusion, at det var nogle særlige markedsmæssige forhold på kreditmarkedet, der skulle være afgørende for, at man havde valgt de 2 mia kr. Og indtil ministeren har sandsynliggjort det forhold – og det må jo så ske gennem udvalgsarbejdet som svar på de spørgsmål, vi vil stille – må vi antage, at det er andre, politisk bestemte årsager, der ligger til grund for, at der er sket den reduktion fra 4–5 mia kr. til 2 mia kr. Så er det politisk bestemte årsager. Det må være nogle kræfter i regeringen, der har tvunget den reduktion igennem ud fra ønsket om at opnå en ordening, som åben-

Baadsgaard (S):